

บทที่ 5

สรุป

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ (GROSS PREMIUM RATE) ที่คำนวณได้จากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่ามี 34 รหัสลักษณะภัยที่มีอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ต่ำกว่า พิกัดอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และมี 5 รหัสลักษณะภัยที่มีอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์สูงกว่า พิกัดอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจาก อัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน นำรูปแบบมาจากต่างประเทศ ซึ่งมีอัตราการความเสียหาย แตกต่างกับของประเทศไทย ทำให้อัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์สูงมาก เมื่อเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง ผู้เอาประกันภัยต้องจ่ายเบี้ยประกันภัยที่สูงเกินความเป็นจริง จึงควรที่จะมีการปรับอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ลง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอัตราเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์เดิมและอัตราเบี้ยประกัน

อสังหาริมทรัพย์ใหม่

หน่วย : บาท

รหัสภัย	เบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์		เปลี่ยนแปลง
	เดิม*	ใหม่	
1006	639,191,760	528,263,287	ลดลง 17.35%
1007	71,142,038	34,510,275	ลดลง 51.49%
1015	1,329,231,651	1,353,881,661	เพิ่มขึ้น 1.85%
1019	3,924,324	821,023	ลดลง 79.08%
1020	13,560,798	14,318,343	เพิ่มขึ้น 5.59%
1023	3,719,263	412,345	ลดลง 88.91%
1027	14,947,053	10,743,759	ลดลง 28.12%
1028	2,886,398	755,689	ลดลง 73.82%
1029	49,871,003	8,361,467	ลดลง 83.23%
1030	3,825,098	803,016	ลดลง 79.01%
1032	1,445,761,212	274,624,534	ลดลง 81.00%
1040	195,949,656	86,542,006	ลดลง 55.83%

* หมายถึงจำนวนเบี้ยประกันอสังหาริมทรัพย์ที่เกิดขึ้นจริงจากการรับประกันภัย

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

หน่วย : บาท

รหัสภัย	เบี้ยประกันอัคคีภัย		เปลี่ยนแปลง
	เดิม*	ใหม่	
1042	8,746,584	5,272,443	ลดลง 39.72%
1043	24,217,333	14,554,728	ลดลง 39.90%
1050	31,487,823	15,803,264	ลดลง 49.81%
1051	148,014,851	67,796,914	ลดลง 54.20%
1062	362,326,815	269,486,224	ลดลง 25.62%
1072	48,391,197	16,551,915	ลดลง 65.80%
1086	2,656,903	148,995	ลดลง 94.39%
1087	22,013,227	5,790,401	ลดลง 73.70%
2001	27,058,698	9,578,109	ลดลง 64.60%
2007	22,547,290	11,616,465	ลดลง 48.48%
2013	13,648,560	39,690,576	เพิ่มขึ้น 190.80%
2019	270,910,773	138,706,793	ลดลง 48.80%
2045	27,824,404	4,613,085	ลดลง 83.42%
2065	14,052,943	3,215,092	ลดลง 77.12%
2077	131,144,998	6,243,925	ลดลง 95.24%
2078	55,224,598	86,546,553	เพิ่มขึ้น 56.72%
2083	26,804,876	18,026,139	ลดลง 32.75%
2091	27,073,462	5,360,697	ลดลง 80.20%
4002	11,533,836	2,524,986	ลดลง 78.11%
4019	33,912,998	13,164,778	ลดลง 61.18%
4024	29,916,335	9,676,750	ลดลง 67.65%
4025	36,866,296	10,949,473	ลดลง 70.30%
4026	80,576,565	14,986,049	ลดลง 81.40%
4029	35,607,474	4,355,402	ลดลง 87.77%
4045	29,627,865	7,144,121	ลดลง 75.89%
5037	14,353,544	1,593,701	ลดลง 88.90%
6033	170,318,986	236,816,097	เพิ่มขึ้น 39.04%
รวม	5,480,869,488	3,334,251,080	ลดลง 39.17%

* หมายถึงจำนวนเบี้ยประกันอัคคีภัยที่เกิดขึ้นจริงจากการรับประกันภัย

จากตารางที่ 5.1 อัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยที่คำนวณได้ จากทั้งหมด 39 รหัสลักษณะภัย พบว่ามีรหัสลักษณะภัยที่มีอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยเพิ่มขึ้น 5 รหัสลักษณะภัย แต่มีรหัสลักษณะภัยที่มีอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยลดลง 34 รหัสลักษณะภัย เมื่อพิจารณาเฉพาะ 39 รหัสลักษณะภัยนี้ พบว่าเบี้ยประกันอัคคีภัยลดลงร้อยละ 39.17

อย่างไรก็ตามอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยที่ลดลงเมื่อเทียบกับอัตราเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นการใช้อัตรา 3 ปี คือพ.ศ. 2535 - 2537 เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร หากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลมากขึ้นก็จะทำให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นกว่านี้

ผลการวิจัยที่ได้นี้ มีข้อจำกัดบางประการ ที่ไม่สามารถจะทำการวิจัยได้ทุกรหัสลักษณะภัย เนื่องจากบางรหัสลักษณะภัย ไม่มีค่าความเสียหายหรือมีอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยที่ต่ำ และมีจำนวนกรมธรรม์น้อยเกินไป หากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นก็จะสามารถทำการวิจัยได้ทุกรหัสลักษณะภัย

การปรับเปลี่ยนอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงวิธีการหนึ่งเท่านั้น ยังมีวิธีการอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการปรับอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยได้อีก เช่น การนำทฤษฎีความน่าเชื่อถือได้ (CREDIBILITY THEORY) หรือการนำอัตราความเสียหาย (LOSS RATIO) มาใช้ได้

การวิจัยครั้งนี้ นอกจากจะทำการวิจัยแยกตามรหัสลักษณะภัยอาจจะจำแนกประเภทของภัยในลักษณะอื่นได้ เช่น จำแนกตามความรุนแรงของการเกิดภัยในแต่ละครั้ง หรือจำแนกตามจำนวนเงินเอาประกัน อัคคีภัย เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะศึกษาปัญหาในลักษณะเดียวกันดังนี้

1. ควรขยายขอบเขตการวิจัยออกไปให้ครอบคลุมถึงการประกันอัคคีภัยทั่วทั้งประเทศ ไม่จำกัดเฉพาะในกรุงเทพมหานคร
2. ควรเพิ่มจำนวนปีรับประกันภัยที่นำมาใช้ในการวิจัยให้มากขึ้น ซึ่งจะนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น
3. ควรเพิ่มจำนวนตัวแปรอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลการกำหนดอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัย